17/02/2021

Καταστροφικές λατρείες – Μια παγίδα για νέους

/ Γνώμες

«Η δίψα για πνευματικές εμπειρίες παίρνει στην εποχή μας μεγάλες διαστάσεις. Σ’ αυτή την «ζήτηση» υπάρχει μεγάλη «προσφορά» με αποτέλεσμα να παγιδεύονται κυρίως νέοι άνθρωποι σε οργανώσεις και ομάδες ανθρώπων, οι οποίες μπορούν να χαρακτηρισθούν ως παγίδες θανάτου».

- – Του Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού κ. Δανιήλ

«Υπάρχουν βέβαια οι γνήσιες πνευματικές εμπειρίες· αυτές που είναι καρπός της εν Αγίω Πνεύματι ζωής του ανθρώπου και προσφέρονται δωρεάν από τον Θεό. Υπάρχουν όμως και οι νόθες, οι οποίες στηρίζονται σε μάταιες ελπίδες, ότι θα οδηγήσουν τον άνθρωπο σε «ανώτερα πνευματικά επίπεδα» και τελικώς διαλύουν την προσωπικότητα του ανθρώπου και συνήθως οδηγούν στον θάνατο και την αυτοκαταστροφή.

Μια τέτοια παγίδα θανάτου ήταν και η καταστροφική λατρεία με το όνομα «Υπέρτατη Πηγή», η οποία οδήγησε στην αυτοκτονία 39 αμερικανούς νέους στην Σάντα Φε της Καλιφόρνιας των Η.Π.Α. το τρίτο δεκαήμερο του Μαρτίου. Οι νέοι αυτοί μας αποχαιρέτισαν πολύ χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, διότι, όπως επίστευαν ματαίως, ήσαν εξωγήινοι και έπρεπε να πεθάνουν για να επιβιβασθούν στο

διαστημόπλοιό τους, το οποίο ακολουθούσε τον κομήτη Χέιλ Μπόουμπ και θα τους μετέφερε στον μακρινό κόσμο τους.

Η ομαδική αυτή αυτοκτονία των τραγικών νέων θέτει και πάλιν ενώπιόν μας, ενώπιον όλων μας, το καυτό πρόβλημα των νεοφανών αιρέσεων και καταστροφικών λατρειών, το οποίο ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, για να ασχολούνται μ' α'υτό μόνο οι ποιμένες του λαού του Θεού, είναι συγχρόνως κοινωνικό, ανθρώπινο και υπαρξιακό πρόβλημα, για την αντιμετώπιση του οποίου απαιτείται η συνεργασία πολλών φορέων και παραγόντων.

Τό σύγχρονο διεθνές σκηνικό τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας
Οἱ εἰδικοί ἐρευνητές καί μελετητές τοῦ διεθνοῦς σκηνικοῦ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί καταστροφικῶν λατρειῶν ἔχουν καταγράψει ὅλες τίς γνωστές ὁμάδες καί ὀργανώσεις, κατατάσσοντας αὐτές σέ δύο μεγάλες κατηγορίες. Σ' αὐτές, οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν καί ἐλάχιστα στοιχεῖα χριστιανισμοῦ καί ὀνομάζονται παραχριστιανικές. Καί σ' αὐτές, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό ρεύματα καί θρησκεῖες μή χριστιανικές καί ὀνομάζονται ἐξωχριστιανικές.

Καί οἱ πρῶτες, οἱ παραχριστιανικές καί οἱ δεύτερες, οἱ ἐξωχριστιανικές, ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων γνωρισμάτων, τῆς δομῆς, τῶν σκοπῶν καί τῶν ἐφαρμοζομένων πρακτικῶν καί μεθόδων τους μποροῦν νά χαρακτηρισθοῦν καί νά καταταγοῦν στίς ἑξῆς ὁμάδες:

α) Τίς «θρησκευτικές». Αὐτές ἔχουν χαρακτήρα θρησκείας. Διαθέτουν ἱεραρχία. Ἔχουν ἑορτές καί τελετές. Ἀκολουθοῦν ἕνα ἰδιαίτερο τυπικό.

β) Τίς «θεραπευτικές». Αὐτές ὑπόσχονται νά θεραπεύσουν τά διάφορα προβλήματα ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

γ) Τίς «λατρεῖες αὐτογνωσίας». Ὑπόσχονται τήν αὐτοεξέλιξη, τήν αὐτοπραγμάτωση καί τήν αὐτοσωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τήν γνώση καί τήν σοφία τοῦ Θεοῦ.

δ) Τίς «πολιτικές λατρεῖες». Ἔχουν ἐμφανεῖς ἤ ἀφανεῖς πολιτικούς στόχους.

ε) Τίς «ἐμπορικές λατρεῖες». Πωλοῦν προϊόντα καί ὑπηρεσίες ὑπό μορφήν παρακολουθήσεως Σεμιναρίων, ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, Συνεδρίων καί Σεμιναρίων.

στ) Τίς «λατρεῖες τῶν νέων». Ἀπευθύνονται κυρίως στήν νεολαία.

ζ) Τίς «σατανιστικές» ἤ τίς λατρεῖες τῶν «τελετουργιῶν καί τῶν θυσιῶν».

Κοινό γνώρισμα ὅλων εἶναι, ὅτι δροῦν μέ προσωπεῖα καί ἀποκρύπτουν τούς ἀληθινούς στόχους τους, μέχρι νά στρατολογήσουν τό θύμα τους καί νά ἐπιφέρουν ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητάς του, ἐπιβάλλουν ἔλεγχο τοῦ νοῦ του καί ἀχρηστεύουν τήν λειτουργία τῆς κρίσεως, σκέψεως καί λογικῆς του. Χρησιμοποιοῦν δέ κάθε μέσο θεμιτό καί ἀθέμιτο, ὥστε νά αἰχμαλωτίσουν τελείως τό δυστυχές θῦμα τους.

Τά αἴτια
Ἡ ἀναζήτηση τῶν αἰτίων, πού ὁδηγοῦν ἕνα ἄνθρωπο καί μάλιστα νέο στήν παγίδα τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, εἶναι μιά ὑπόθεση δύσκολη καί ἐπίπονη. Κάθε μιά περίπτωση εἶναι μιά ἰδιαίτερη περίπτωση νέου, ὁ ὁποῖος κάτω ἀπό διαφορετικές συνθῆκες καί γιά διαφορετικούς λόγους παγιδεύθηκε θανάσιμα σέ μιά τέτοια ὀργάνωση καί ὁμάδα. Ὅλοι ὅμως, ἄν κατορθώσουν ποτέ νά ἐξέλθουν ἀπό τήν ὀργάνωση, εἶναι βαρύτατα τραυματισμένοι καί παρουσιάζουν στήν συμπεριφορά τους τό λεγόμενο «μεταλατρειακό σύνδρομο». Εἶναι δέ ἀμφίβολο ἄν τελικῶς θά κατορθώσουν νά συνέλθουν καί νά ζήσουν ἐκτός τῶν εἰδικῶν κέντρων ἀποκαταστάσεως τῆς προσωπικότητάς τους, τά ὁποῖα ὑπάρχουν στό ἐξωτερικό, καί χωρίς νά παρακολουθοῦνται καί νά ὑποστηρίζονται ἀπό ἐξειδικευμένους ἐπιστήμονες.

Ὡστόσο ἀπό τά περιστατικά καί τίς περιπτώσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀντιμετωπισθεῖ, μποροῦμε νά ἀναφέρουμε ὡς κυριώτερα αἴτια:

τήν ἀπομυθοποίηση τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνικῆς

τήν ἀναζήτηση νοήματος στή ζωή

τήν αὐτονομία τοῦ ἀνθρώπου

τόν ὑπαρξιακό φόβο

τήν ἀνασφάλεια καί τήν ἀβεβαιότητα

τήν πλήξη

τήν δίψα γιά ἀγάπη καί γιά τήν ζεστασιά τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων

τόν πόθο γιά ἀναγνώριση

τήν περιέργεια

τήν διαφήμιση

τήν δίψα γιά ἐμπειρίες.

Τέλος δέ, εὐθύνεται καί ἡ ἑτερόδοξος θεολογία, ἡ ὁποία ἐκκοσμικεύθηκε καί κατήργησε τήν ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν ζωντανό καί ἀληθινό Θεό. Κήρυξε τόν «θάνατο τοῦ Θεοῦ» καί τελικά σκότωσε τόν ἄνθρωπο.

Ἡ ἀντιμετώπιση
Ἡ ἀπειλή τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας σήμερα μελετᾶται καί ἀντιμετωπίζεται σ’ ὁλόκληρο τόν κόσμο ἀπό τήν πολιτεία καί τίς ἁρμόδιες κυβερνήσεις. Μόνο στήν Ἑλλάδα μέ τό πρόβλημα ἀσχολοῦνται ΜΟΝΟ ΟΙ ΠΑΠΑΔΕΣ. Ὅλες οἱ χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ἔχουν λάβει προληπτικά μέσα γιά νά προστατεύσουν τούς πολίτες τους. Τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέ Ψήφισμά του ἀπό τῆς 22 Μαΐου 1984 συνιστᾶ στίς Κυβερνήσεις τῶν μελῶν κρατῶν νά συνεργασθοῦν καί νά ἐπεξεργασθοῦν συμφωνίες, γιά νά προστατεύσουν τούς πολίτες ἀπό τίς «ἐνδεχόμενες μηχανορραφίες αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων καί ἀπό τήν φυσική καί ψυχολογική πίεση πού ἀσκοῦν». Στό θέμα αὐτό ἐπανῆλθε μέ σχετικά Ψηφίσματα. Προσφάτως μέ Ψήφισμά του τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1996 καλεῖ τά κράτη μέλη τῆς Ἑνώσεως νά ἐνημερώσουν τούς πολίτες καί κατά προτεραιότητα τούς νέους γιά τούς κινδύνους ἐκ τῶν σεκτῶν, ἀλλά καί νά προστατεύσουν τούς πολίτες ἀπό τήν ἀνεξέλεγκτη δράση τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

Στήν πατρίδα μας τό πρόβλημα μελετᾶ καί ἀντιμετωπίζει μόνο ἡ Ἐκκλησία μας. Ἡ Πολιτεία ἀδιαφορεῖ. Ἡ κοινωνία ἐφησυχάζει μέ τήν σκέψη, ὅτι ἀλλοῦ συμβαίνουν μακριά μας αὐτά. Κάποιοι θολωμένοι ψευδοκουλτουριάρηδες λυσσοῦν ἐναντίον τῆς ποιμαντικῆς τῆς Ἐκκλησίας καί ἔχουν ἐξαπολύσει ἀπηνῆ διωγμό ἐξοντώσεως ὅσων ἀσχολοῦνται μέ τό πρόβλημα. Καί οἱ νέοι αὐτοκτονοῦν, ἀποχαιρετώντας τόν μίζερο κόσμο μας καί τήν ἀδιάφορη κοινωνία μας, ἀφοῦ δέν τούς ἔδειξαν ἀγάπη καί ζεστασιά ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς, ἀφοῦ δέν τούς ἔδωσαν νόημα ζωῆς».

«ΛΟΓΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ ΖΩΗΣ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄ 2020 – 2021

ΦΥΛΛΟ 4ο – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021